

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 aprilie 2014**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Ion Guzun,

judecători – Ion Druță și Ion Corolevschi,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Anatolie Rogut, Emanoil Ploșniță de inculpatul Vacarciuc Serghei și de reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc, împotriva sentinței Judecătoriei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2006 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2013 în privința lui

Vacarciuc Serghei Ion, născut la 15 mai 1978, originar din s. Bărboieni, r-ul Nisporeni, cu domiciliu în mun. Chișinău, bd. Dacia, 87 ap.317.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 05 octombrie 2004 pînă la 26 ianuarie 2006;*
2. *Instanța de apel de la 01 martie 2006 pînă la 06 aprilie 2006;*
3. *Instanța de recurs de la 27 septembrie 2006 pînă la 07 noiembrie 2006;*
4. *Instanța de apel de la 21 noiembrie 2006 pînă la 06 martie 2007;*
5. *Instanța de recurs de la 25 iulie 2007 pînă la 02 octombrie 2007;*
6. *Instanța de apel de la 29 octombrie 2007 pînă la 13 iunie 2008;*
7. *Instanța de recurs de la 10 septembrie 2008 pînă la 16 decembrie 2008;*
8. *Instanța de recurs (în anulare) de la 20 ianuarie 2010 pînă la 19 aprilie 2010;*
9. *Instanța de apel de la 24 mai 2010 pînă la 23 septembrie 2010;*
10. *Instanța de recurs de la 11 mai 2011 pînă la 31 octombrie 2011;*
11. *Instanța de recurs (în anulare) de la 10 mai 2012 pînă la 09 iulie 2012;*
12. *Instanța de apel de la 14 februarie 2012 pînă la 04 noiembrie 2013;*
13. *Instanța de recurs de la 03 martie 2014 pînă la 09 aprilie 2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2006 Vacarciuc Serghei a fost condamnat în baza:

- art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an;

- art. 266 Cod penal la 1 an închisoare;

- art. 325 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, lui Vacarciuc Serghei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Vacarciuc Serghei a fost suspendată pe un termen de 1 an și 6 luni.

S-a dispus încasarea de la Vacarciuc Serghei în beneficiul reprezentantului părții vătămate Paziniuc Natalia a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei, iar încasarea

prejudiciului material a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a reținut, că Vacarciuc Serghei la 14 august 2004, aproximativ la ora 21.30, conducînd automobilul de model „BMW- 520”, cu numărul de înmatriculare C IY 632, care era într-o stare tehnică bună, deplasîndu-se pe str. A. Russo, mun. Chișinău, din direcția str. Dimo spre bd. Moscova, mun. Chișinău - drum cu circulație în dublu sens, ce are două benzi de circulație într-o direcție și două în direcție opusă, ajungînd în apropierea casei nr. 1, str. A. Russo, din mun. Chișinău, depășind limitele maxime de viteză, stabilite vehiculelor pe drumurile publice, încalcînd astfel prevederile art. 47 pct. 1) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere și efectuând depășirea unui automobil ce se deplasa în aceeași direcție pe banda extremă din stînga, a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, încalcînd astfel cerințele art. 42 pct. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere, nerespectînd în continuare cerințele art. 45 pct. 1), 2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, a tamponat pietonul Olga Paziniuc, ce traversa carosabilul de la stînga spre dreapta, relativ deplasării automobilului. Ca urmare a accidentului rutier, comis de către Vacarciuc Serghei, pietonului Olga Paziniuc i-au fost cauzate leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora partea vătămată a decedat în timp ce era transportată spre spital. Astfel, Vacarciuc Serghei, prin acțiunile sale imprudente, conducînd mijlocul de transport cu încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, ce a provocat decesul unei persoane, a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

Tot el, la 14 august 2004, în jurul orelor 21:30, după ce conducînd automobilul de model „BMW- 520”, cu numărul de înmatriculare C IY 632, cu încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere a tamponat, în apropierea str. A. Russo 1, mun. Chișinău, pietonul Olga Paziniuc, cauzîndu-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, nu a respectat cerințele art. 12 pct. 1) lit. c) al Regulamentului Circulației Rutiere, a părăsit locul accidentului rutier. Astfel, Vacarciuc Serghei prin acțiunile sale intenționate, părăsind locul accidentului rutier, comis de către ultimul în rezultatul conducerii mijlocului de transport cu încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere ce s-a soldat cu moartea unei persoane, a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal - *părăsirea locului accidentului rutier.*

Tot el, la 14 august 2004, în jurul orei 22.00, aflîndu-se pe str. Dimo, mun. Chișinău, după părăsirea locului accidentului rutier, fiind reținut împreună cu automobilul său de model BMW- 520, cu n/î C IY 632, de către echipajul de patrulare, în componența colaboratorului de poliție Regimentului de patrulă și santinelă „Scut” al CGP al mun. Chișinău, Ion Ursu și a soldaților în termen, Gheorghe Carafizi și Andrei Mihailov, unde Vacarciuc Serghei, intenționat, urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru crima comisă, i-a cerut colaboratorului de poliție Ion Ursu s-ă întocmească acte contrare obligațiilor sale de serviciu și să-l elibereze, pentru aceasta dîndu-i personal bani, pe care i-a pus în buzunarul uniformei și în chipiul ultimului. Refuzînd primirea banilor, ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea acțiunilor contrar obligațiilor de serviciu, plutonierul major de poliție Ion Ursu, i-a restituit lui Vacarciuc Serghei banii transmiși și l-a reținut împreună cu automobilul său de model BMW- 520, cu n/î C IY 632. Astfel, Vacarciuc Serghei, prin acțiunile sale

intenționate, transmițându-i unei persoane cu funcție de răspundere, bani ce nu i se cuvin, în scopul îndeplinirii de către acesta a unor acțiuni contrare obligațiilor sale de serviciu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) CP- *corupere activă*.

3. Sentința a fost contestată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău V.Popa, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii în privința lui Vacarciuc Serghei a măsurii de pedeapsă, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate, motivînd, că la stabilirea măsurii de pedeapsă pentru inculpat instanța de fond nu a dat eficiență prevederilor art. 75 Cod penal, nu a ținut cont de faptul că acesta nu și-a recunoscut vina, nu a recuperat succesoriului victimei Olga Paziniuc paguba cauzată în urma infracțiunii comise, astfel nejustificat și neîntemeiat a aplicat către Vacarciuc Serghei prevederile art. 90 Cod penal.

- inculpatul Vacarciuc Serghei și avocatul Anatolie Rogut, au solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare motivînd, că acțiunile de urmărire penală pe cauza dată au fost efectuate superficial, nu au fost elucidate toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și stabilirea vinovăției inculpatului, instanța de fond și-a bazat concluziile sale pe probe contradictorii, care demonstrează numai faptul producerii accidentului rutier și nicidecum vinovăția lui Vacarciuc Serghei. Recurenții consideră, că în schița de la fața locului unde s-a produs accidentul rutier, nu sunt reflectate date veridice ale impactului, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond neîntemeiat fiind respins demersul apărării privind efectuarea unei reconstituiri la fața locului și expertizei tehnico-auto întru excluderea divergențelor respective și stabilirea vinovăției inculpatului, nu s-a verificat dacă el într-adevăr era în posibilitate de a evita tamponarea pietonului. Susțin, că instanța de fond nu a luat în considerare faptul, că în ședința de judecată s-a constatat, că partea vătămată, fiind în stare de ebrietate alcoolică traversa carosabilul într-un loc neprevăzut pentru trecerea pietonilor, deplasîndu-se haotic, a fost tamponată de automobilul inculpatului din cauza comportamentului său. Ambii apelanți susțin că Vacarciuc Serghei nu este vinovat de comiterea accidentului rutier, respectiv, nu poate fi condamnat și în baza art. 266 Cod penal, iar acțiunile incriminate lui și încadrate ca corupere activă nu sunt confirmate prin careva probe concludente și pertinente.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2006, apelurile procurorului, inculpatului Vacarciuc Serghei și avocatului Anatolie Rogut au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, menționînd că instanțele inferioare neîntemeiat au aplicat în privința inculpatului Vacarciuc Serghei prevederile art. 90 Cod penal, ignorînd totalitatea principiilor individualizării pedepsei penale prevăzute în alin. (3) al normei vizate. Condamnatul nu a recuperat succesoriului părții vătămate prejudiciul material și moral cauzat în urma infracțiunii comise.

- reprezentantul părții vătămate, Paziniuc Natalia, care de asemenea a solicitat casarea hotărîrilor în latura penală, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Vacarciuc Serghei sa-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

- apărătorul Anatolie Rogut și inculpatul Vacarciuc Serghei, care au solicitat casarea hotărîrilor, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2006, recursurile ordinare au fost admise, decizia instanței de apel fiind casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

Cerințele reprezentantului părții vătămate privind recuperarea pagubei materiale au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de recurs a menționat, că instanțele inferioare insuficient au motivat hotărârile pronunțate, încălcând prevederile art. 394 alin.(1) Cod penal, nu au descris faptele criminale pe care le-au considerat dovedite în rezultatul cercetării judecătorești, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului invocat de către procuror privitor la ilegalitatea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal și ilegal a menținut în această parte sentința, cu toate că Vacarciuc Serghei nu i-a recuperat reprezentantului părții vătămate integral prejudiciul cauzat, nici nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate.

Recursul reprezentantului părții vătămate N. Paziniuc, înaintat în latura penală a fost respins ca inadmisibil.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2007, apelul inculpatului Vacarciuc Serghei și avocatului Anatolie Rogut au fost respinse ca nefondate, iar apelul procurorului - admis parțial, hotărârile contestate fiind casate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vacarciuc Serghei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 266, 325 alin.(1) Cod penal, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de proba de 2 ani.

8. Împotriva hotărârii nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- procurorul A.Lupașco, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, motivând că instanța de apel, numindu-i lui Vacarciuc Serghei pedeapsa cu aplicarea art. 84 Cod penal, nu a indicat prin ce metodă i-a fost stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial sau total al pedepselor aplicate. Instanța de apel, nu a luat în considerare faptul, că pînă la pronunțarea deciziei, daunele cauzate în urma infracțiunii nu au fost recuperate reprezentantului părții vătămate N. Paziniuc, încălcând astfel prevederile art. 90 alin (3) Cod penal. Instanța după deliberare a pronunțat decizia, prin care a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare. Însă, prin decizia redactată, contrar legii, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei definitive atît principale, sub formă de închisoare, cît și complementare, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, și astfel, dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Procurorul a considerat hotărârea instanței de apel ilegală și în latura civilă, indicînd că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor reprezentantului părții vătămate aduse în susținerea cerințelor sale privind încasarea despăgubirilor materiale. Astfel, procurorul conchide, că instanța de apel neîntemeiat a respins acțiunea civilă privind încasarea pagubei materiale și urma să mențină în această parte sentința, prin care s-a dispus stabilirea cuantumului despăgubirilor convenite în ordinea procedurii civile.

- reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc, care a solicitat casarea hotărîrilor, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să i se stabilească lui Vacarciuc Serghei o pedeapsă sub formă de închisoare și admiterea acțiunii civile.

- avocații Anatolie Rogut și Gheorghe Ulianoschi, în interesul inculpatului Vacarciuc Serghei, au solicitat casarea hotărîrilor instanțelor inferioare, cu pronunțarea în privința lui S.Vacarciuc a unei sentințe de achitare din motiv că învinuirea i-a fost înaintată ilegal și în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componentelor infracțiunilor incriminate. Recurenții au mai invocat, ca motive, următoarele: urmărirea penală a fost pornită cu încălcarea unui șir de norme procesual penale; Vacarciuc Serghei a fost recunoscut în calitate de bănuț și în privința lui a fost aplicată măsura de reprimare, obligarea de a nu părăsi localitatea după expirarea termenului procesual; actele respective fiindu-i aduse la cunoștință de asemenea cu încălcarea termenului legal; instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a verificat legalitatea hotărîrii atacate și și-a bazat concluzia sa pe probele dobândite cu încălcarea legislației în vigoare și majoritatea din ele conțin date contradictorii; instanța de apel a respins probele și demersurile apărării privind efectuarea unei reconstituiri la fața locului a accidentului rutier, în comiterea căruia se învinuiește Vacarciuc Serghei, iar dispunând efectuarea unei expertize tehnice nu i-a dat apărării posibilitate de a completa și a face observații la întrebările înaintate de instanță către experți; instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare raportul de expertiză auto nr. 3574/13 din 25 ianuarie 2006, conform căruia în condițiile stabilite în cadrul examinării cauzei inculpatul nu a avut posibilitate, din punct de vedere tehnic să evite accidentul rutier prin frînare extremă cînd pietonul putea fi observat la timp în cîmpul de vizibilitate; instanțele inferioare nu au luat în considerare că însași partea vătămată a fost vinovată în producerea accidentului - fiind în stare de ebrietate alcoolică, traversa strada într-un loc interzis, nerespectînd regulile circulației rutiere; Vacarciuc Serghei era în imposibilitate să observe pietonul, în aceste condiții el nici nu era obligat să prevadă apariția părții vătămate pe carosabil; nu a fost dovedită prin careva probe incontestabile și incriminată lui Vacarciuc Serghei depășirea vitezei stabilite, adică încălcarea prevederilor pct. 47 alin. (1) al RCR RM, ieșirea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, ceea ce reprezintă încălcarea art. 41 alin. (3) al RCR RM, iar învinuirea lui Vacarciuc Serghei în încălcarea prevederilor art. 45 alin. (1) și (2) ale RCR RM este neconcretă, acuzatul fiind limitat în dreptul de a-și pregăti, de a-și realiza apărarea; ca urmare, în lipsa vinovăției în săvîrșirea infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal în acțiunile lui Vacarciuc Serghei sunt absente și elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 266 Cod penal; condamnarea lui Vacarciuc Serghei în baza art. 325 Cod penal este bazată în exclusivitate de depozițiile neconvingătoare a colaboratorilor de poliție, în absența probelor concludente, instanțele inferioare au interpretat toate dubiile în probele prezentate de acuzatorul de stat în favoarea învinuirii, neluînd în considerație faptul că banii, în transmiterea ilegală a cărora este învinuit nu au fost ridicați nemijlocit la momentul oferirii acestora colaboratorilor de poliție, iar din conținutul procesului-verbal de reținere și percheziție corporală a lui Vacarciuc Serghei rezultă că nici la momentul efectuării acestor acțiuni procesuale, la Vacarciuc Serghei careva bani nu au fost depistați.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2007, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror,

reprezentantul părții vătămate, Natalia Paziniuc, în latura civilă, avocații Anatolie Rogut și Gheorghe Ulianoschi în interesul inculpatului Vacarciuc Serghei, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecători. A fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat în latura penală de către reprezentantul părții vătămate, Natalia Paziniuc, împotriva sentinței Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2006 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2007.

Instanța de recurs a menționat, că instanța de apel nu a argumentat în mod convingător conținutul procesului-verbal de examinare a locului accidentului rutier, a schemei accidentului rutier și a depozițiilor martorilor V. Coleadova, V. Cojuhari, N. Cortac, V. Siciova și A. Siciova privitor la locul accidentului rutier, direcția de deplasare a automobilului inculpatului și a victimei accidentului rutier, nivelul de vizibilitate a situației rutiere - circumstanțele, ce au o importanță esențială în prezenta cauză penală.

Astfel, instanța de apel nu a executat indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, menționate în decizia din 07 noiembrie 2006. Instanța de apel, la adoptarea hotărârii, nu a analizat cerințele materiale ale părții vătămate, privind respingerea acestora, limitându-se doar la o frază generală „*precum că acțiunea civilă este nefondată*”, fără a invoca motivele concrete pe care se bazează concluzia dată.

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2008, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar apelul inculpatului Vacarciuc Serghei și avocatului Anatolie Rogut a fost admis, casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, conform căreia Vacarciuc Serghei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, iar de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 266, 325 alin (1) Cod penal, din motivul, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc privind încasarea prejudiciului material și moral a fost respins, deoarece Vacarciuc Serghei a fost achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin (3) lit. b) și 266 Cod penal.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că au fost încălcate termenii de menținere a lui Vacarciuc Serghei în calitate de bănuț, ceea ce, prin prisma art. 63, 230 Cod de procedura penală, în coroborare cu art. 251 Cod de procedură penală, atrage nulitatea absolută a ordonanței de punere sub învinuire și a rechizitoriului, care nu pot fi înlăturate în nici un mod.

De asemenea, instanța a menționat, că Vacarciuc Serghei nu a încălcat cerințele art. 47 alin.(1) lit. a), art. 42 alin. (3) și art. 45 alin (1) și (2) ale RCR. El, deplasându-se regulamentar cu automobilul pe strada A. Russo, nu a prevăzut posibilitatea tamponării victimei Olga Paziniuc și conform circumstanțelor concrete ale situației stabilite, nici nu putea și nici nu trebuia să prevadă această urmare, iar din punct de vedere tehnic Vacarciuc Serghei realmente nu a avut posibilitatea de a evita tamponarea victimei Olga Paziniuc. În situația constatată Vacarciuc Serghei a săvârșit o faptă fără vinovăție și conform art. 20 Cod penal, el nu poate fi tras la răspundere penală în baza art. 264 alin (3) lit. b) Cod penal, din motivul lipsei vinovăției ca semn obligatoriu al laturii subiective al acestei infracțiuni.

Sentința de condamnare a lui Vacarciuc Serghei în baza art.266 Cod penal, părăsirea locului accidentului rutier, nu constituie faptă infracțională, deoarece el nu a încălcat regulile de securitate a circulației, care ar fi provocat urmările indicate în art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal. Astfel, Vacarciuc Serghei nu poate fi condamnat în baza art. 266 Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Condamnarea lui Vacarciuc Serghei în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, nu se bazează pe probe exacte, ci pe presupuneri, de unde rezultă că învinuirea înaintată de procuror recunoscută ca constatată de instanța de judecată în sentința nu este concretă. Mai mult ca atât, declarațiile martorilor I.Ursu, A.Mihailov și Gh.Carafizi, conform materialelor cauzei, nu sînt concrete, ei nu au putut să concretizeze ce fel de bani și în ce sumă i-au fost oferiți de către inculpat plutonierului major de poliție I.Ursu și ele contravin rapoartelor scrise de ei îndată după reținerea lui S.Vacarciuc la 14 august 2004.

11. Hotărîrea nominalizată a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul S. Bodorin, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, motivînd că instanța de apel în mod eronat a concluzionat despre faptul nulității și ilegalității ordonanței de punere sub învinuire, a rechizitoriului și a sentinței de condamnare în privința lui Vacarciuc Serghei, pe motiv că învinuirea acestuia i-a fost înaintată cu încălcarea prevederilor art.63 alin.(1), (2) Cod de procedură penală.

Recurentul a mai argumentat ca instanța de apel, la baza deciziei de achitare a lui Vacarciuc Serghei, în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în mod prioritar a pus declarațiile inculpatului din ședința instanței de apel, care în mod evident a făcut declarațiile de nerecunoaștere a vinei, acesta luînd o tactică de apărare în vederea evitării răspunderii penale, pe cînd în ședința de judecată din instanța de fond, acesta a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunilor incriminate și vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor oculari Coleadov Victoria, Sîciova Valentina, Sîciova Ana.

La baza deciziei de achitare, instanța de apel a pus declarațiile făcute în ședința de judecată de martorul V.Galoi care în momentul accidentului se deplasa împreună cu inculpatul în automobil. Aceste declarații urmau a fi apreciate critic de către instanța de apel pe motiv că acestea se combat prin declarațiile martorilor enunțați mai sus, cu atât mai mult că aceste declarații sunt contradictorii cu declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel în mod eronat a concluzionat că nu există faptul infracțiunii prevăzute de art.325 al.(1) CP în acțiunile inculpatului Vacarciuc Serghei, astfel vina acestuia pe acest capăt de învinuire este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor I.Ursu, A.Mihailov, Gh.Carafizi.

- reprezentantul părții vătămate, Paziniuc Natalia, care a solicitat casarea ei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Vacarciuc Serghei sa fie recunoscut vinovat și condamnat conform învinuirii aduse și sa fie admisă acțiunea civilă în volum deplin.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2008, au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procuror și de reprezentantul părții vătămate.

Instanța de recurs a concluzionat, că argumentele procurorului aduse în probarea învinuirii nu și-au găsit confirmare în ședința instanței de apel, iar acuzatorul de stat, nici în cererea de apel și nici în cea de recurs, nu a prezentat probe noi ce ar confirma

vinovăția lui Vacarciuc Serghei în cele incriminate. Instanța de apel, corect a menționat faptul că, sentința instanței de fond privind condamnarea lui Vacarciuc Serghei în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor legii de procedură penală care reglementează desfășurarea procesului penal și care exclud tragerea la răspundere penală a condamnatului Vacarciuc Serghei, iar în fond aceasta sentință nu se bazează pe probe precise, ci pe presupuneri.

Totodată, s-a remarcat ca argumentul recurențelor privind ilegalitatea sentinței de condamnare a inculpatului Vacarciuc Sergiu în baza art. 266 Cod penal este neîntemeiat, or, instanța de apel corect a concluzionat că părăsirea locului accidentului rutier de către Vacarciuc Sergiu nu constituie fapta infracțională prevăzută de art.266 Cod penal, deoarece el nu a încălcat regulile de securitate a circulației care ar fi provocat urmările indicate în art. 264 alin. (3) și (5) Cod penal.

La fel, instanța de recurs a considerat că instanța de apel just a casat sentința de condamnare a lui Vacarciuc Sergiu pronunțând în baza art. 325 alin.(1) Cod penal, și a pronunțat o nouă hotărâre de achitare în privința acestuia, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În afară de aceasta, instanța de recurs a concluzionat că, deoarece la baza sentinței de condamnare a fost pusă o învinuire înaintată cu încălcarea cerințelor art. 63 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, și care conform art. 230 alin.(2) este nulă, instanța de apel corect, în baza art. 251 alin. (2) și (3) și art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală a recunoscut sentința de condamnare a lui Vacarciuc Serghei pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) și art. 266 Cod penal drept nulă. Din aceleași motive a fost respins și recursul reprezentantului părții vătămate.

13. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2008 și a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2008, a declarat recurs în anulare procurorul, care a solicitat casarea hotărârilor contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând următoarele: concluziile instanțelor privind nulitatea ordonanței de punere sub învinuire, a rechizitoriului și a sentinței de condamnare sunt contrare prevederilor legale în vigoare, nu au existat premise de declarare a nulității lor și aceste acte nu au fost contestate în modul prevăzut de lege; probele administrate au fost apreciate eronat, iar probele în susținerea învinuirii au fost lăsate fără o justă apreciere; motivele care întemeiază soluția de achitare nu sunt plauzibile și pertinente și sunt afectate de un viciu fundamental.

14. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 19 aprilie 2010, a fost admis recursul în anulare declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2008 și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2008 în cauza penală în privința lui Vacarciuc Serghei, cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Plenul a menționat că, la judecarea cauzei în ordine de apel și recurs, instanțele au admis unele derogări de la prevederile legale în vigoare, care au incidență asupra valabilității hotărârilor pronunțate și care afectează dreptul reprezentantului părții vătămate la o satisfacere echitabilă. Astfel, instanța de apel a conchis pe de o parte asupra încălcării procedurii și a unor drepturi procesuale ale inculpatului, considerându-le nule, iar pe de alta parte, probele cercetate nemijlocit în ședințele de judecată în prima instanță au fost puse la baza emiterii deciziei de achitare a lui

Vacarciuc Serghei de sub învinuirile aduse. Cu toate că aceste argumente au fost invocate de procuror în recursul ordinar, ele au fost superficial examinate și instanța de recurs în mod neîntemeiat nu le-a luat în considerare.

Instanța de apel, considerînd nule toate acțiunile procurorului, în special ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, apreciind ca fiind ilegală sentința instanței de fond, în mod eronat a făcut referire la normele art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală. Or, aceasta normă nu prevede ca încălcarea termenului de menținere în calitate de bănuț a persoanei, dacă o atare stare ar fi existat, atrage nulitatea absolută a actelor procesuale, ci ea este cuprinsă de alineatul (4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin (2).

Nu s-a ținut cont și de faptul că pretinsa încălcare a termenului de menținere în calitate de bănuț a lui Vacarciuc Serghei a fost invocată doar în fața instanței de recurs, fiind omise contestarea ei organului de urmărire penală, judecătorului de instrucție, instanței la judecarea cauzei în fond, sau instanței de apel. Totodată, constatînd prezența temeiurilor de încetare a procesului penal pe motivul nulității unor acte procesuale, instanța de apel a trecut la examinare în fond a probelor, care au fost nemijlocit verificate de către instanța de fond, le-a supus unei noi aprecieri și a conchis asupra soluției de achitare a inculpatului din motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal și că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 266, 325 alin (1) Cod penal, fără a verifica în ședința de judecată a instanței de apel și a le reflecta în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, avînd în vedere erorile relevate, Plenul a constatat încălcarea dreptului la satisfacție echitabilă garantat părții vătămate și reprezentantului acesteia, precum și lezarea dreptului asigurat de art. 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale al părții vătămate, dreptul la viață și celor garantate de art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală — dreptul de a cere tragerea la răspundere a persoanei vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni și la repararea prejudiciilor cauzate.

Plenul a indicat, că în procesul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de argumentele formulate în apeluri, în recursuri, în recursul în anulare și cele expuse în hotărîre, să înlătore omisiunile admise, să aprecieze probele în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală și să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

15. Rejudecînd cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 23 septembrie 2010, a respins ca nefondat apelul procurorului și a admis apelul inculpatului Vacarciuc Serghei și apărătorului Anatolie Rogut în interesele inculpatului, a casat sentința, a pronunțat o nouă hotărîre, prin care Vacarciuc Serghei a fost achitat de sub învinuirea de savîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și de sub învinuirea de savîrșire a infracțiunilor prevăzute de art. 266 și 325 alin (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor la acțiunile civile înaintate de acuzatorul de stat V. Popa și de reprezentantul legal al părții vătămate O. Paziniuc - N. Paziniuc, instanța de apel nu s-a pronunțat, fiindcă inculpatul Vacarciuc Serghei în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a concluzionat, că apelul procurorului urmează a fi respins, ca nefondat, deoarece el nu conține o analiză profundă a tuturor probelor administrate pe dosar, nu au fost analizate în profund declarațiile tuturor martorilor pe dosar, nu au fost analizate materialele dosarului, iar apelul apărării urmează a fi admis, deoarece, conform probelor administrate atât la urmărirea penală, în instanța de judecată, cât în ședința instanței de apel, nu au fost dobândite probe pertinente și concludente, care ferm ar fi demonstrat vinovăția inculpatului Vacarciuc Serghei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264 alin (3) lit. b), 266 și 325 alin (1) Cod penal.

Astfel, cercetînd probele, instanța de apel a conchis că inculpatul Vacarciuc Serghei se deplasa regulamentar cu automobilul său, iar Olga Paziniuc a trecut drumul într-un loc nepermis, ceea ce a dus la accidentarea sa.

Prin urmare, inculpatul a săvîrșit o faptă, conform art.20 Cod penal, fără vinovăție și de aceea nu poate fi tras la răspundere penală în baza *art.264 alin.(3) lit. b) CP*, fiindcă în acțiunile lui lipsește semnul obligatoriu al laturii subiective al infracțiunii menționate.

Referitor la achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art.266 Cod penal, instanța de apel a invocat acel fapt că părăsirea locului accidentului rutier de către Vacarciuc Serghei nu constituie infracțiune, deoarece s-a constatat că el nu a încălcat regulile circulației rutiere.

În ceea ce privește achitarea lui Vacarciuc Serghei pe capătul de învinuire prevăzut de art. 325 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că martorii I. Ursu, A. Mihailov și Gh. Carafizi nu au concretizat ce fel de bani le-a propus S.Vacarciuc, ce sumă, precum și declarațiile acestora nu se confirmă prin alte probe.

La fel, instanța de apel a accentuat că, la etapa urmăririi penale, au fost comise un șir de încălcări procesuale, și anume: - au fost încălcate prevederile art.63 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, fapt care a generat recunoașterea nulității ordonanței de punere sub învinuire a lui S. Vacarciuc din 02 octombrie 2004 a rechizitoriului, - stipulările art.7 alin (2), 22 alin (1) și (2) Cod de procedură penală și art.4 al Protocolului nr.7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inculpatul a fost pus de două ori sub învinuire pentru aceleași fapte.

Instanța de apel a constatat că Vacarciuc Serghei, la 14 august 2004, cu automobilul său de modelul BMW, cu numărul de înmatriculare CIY 632, se deplasa de pe str. A. Russo din direcția str. Dimo spre bd.m Moscova, mun. Chișinău, aproximativ cu o viteză de 50-60 km/ore. în acel timp, pe partea dreaptă a carosabilului staționa un microbuz și la o distanță de 10-11 m. din partea dreaptă spre stînga de dinaintea microbuzului, într-un loc interzis pentru trecerea pietonului, cu încălcarea prevederilor art. 114 și 116 ale RCR, pe banda de circulație a automobilului lui Vacarciuc S. apăruse brusc cu pași grăbiți partea vătămata Paziniuc Olga, care traversa strada, și în acel timp fusese tamponată. în rezultatul tamponării, părții vătămate Paziniuc Olga i-au fost cauzate, conform expertizei medico-legale, *vătămări grave a integrității corporale*, care au dus la decesul acesteia.

Automobilul de modelul BMW condus de Vacarciuc Serghei în această situație, conform raportului de expertiză auto-tehnică nr.003580 din 25.01.2007, nu dispunea de posibilitatea tehnică, prin frânare, de a evita tamponarea părții vătămate Olga Paziniuc.

Prin urmare, inculpatul Vacarciuc Serghei Ion nu a încălcat prevederile art.47 alin. (1) lit. a); 42 alin. (3) și art.45 alin. (1) și (2) ale Regulamentului Circulației

Rutiere. Inculpatul se deplasa regulamentar cu automobilul său de modelul BMW pe strada A. Russo și nu a prevăzut posibilitatea tamponării părții vătămate Olga Paziniuc și, potrivit circumstanțelor concrete ale situației care au fost stabilite, inculpatul nu a putut și nici nu a trebuit să prevadă această urmare. Inculpatul Vacarciuc Serghei, din punct de vedere tehnic, realmente nu a avut posibilitate tehnică de a evita tamponarea părții vătămate Olga Paziniuc.

16. Împotriva hotărîrii nominalizate au declarat recursuri ordinare:

- procurorul, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, a solicitat casarea hotărîrii contestate, remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul consideră că partea acuzării a prezentat suficiente probe, care, în opinia lui, confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate, însă acestea nu au fost apreciate de instanță la justa valoare, și anume: declarațiile martorilor Coleadov Victoria, Sîcicova Ana, Cojocaru Nicolae, I.Ursu, A.Mihailov, Gh.Carafizi, precum și concluziile expertizei medico-legale efectuate pe parcursul urmăririi penale, care coroborează între ele și redau integral evoluția evenimentelor infracționale. Totodată, a menționat că instanța de apel a ignorat indicațiile instanței de recurs, astfel încălcînd cerințele art.436 alin (2) Cod de procedură penală.

- reprezentantul părții vătămate, Paziniuc Natalia și apărătorului acesteia, Nicolae Ediniuc, care, invocînd temeiul prevăzut de art. 427 alin (1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocînd aceleași temeiuri ca acuzatorul de stat în recurs.

17. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011, au fost admise recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, V. Gavriliță și de reprezentantul părții vătămate, Paziniuc Natalia și apărătorul acesteia, N. Ediniuc, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2010 și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, într-un alt complet de judecători, pe motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Ulterior prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2012, cauza penală a fost strămutată la Curtea de Apel Bălți.

Instanța de recurs, în motivarea soluției date, a indicat că instanța de apel nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate de procuror în apel, unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar, dînd prioritate declarațiilor inculpatului Vacarciuc Serghei, totodată, instanța de apel, la inițiativa sa, selectiv a dat citire declarațiilor unor martori numai de la urmărirea penală, iar a altora numai din ședința de judecată.

La fel, instanța de recurs a menționat că partea descriptivă a deciziei instanței de apel nu corespunde prevederilor art. 394 alin (3) Cod de procedură penală pct.22.2. al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, deoarece conține expresii neclare, formulări inexacte și cuvinte inadmisibile pentru un act judiciar.

18. Împotriva hotărîrii sus-menționate a declarat recurs în anulare avocatul Gheorghe Ulianovschi în interesele inculpatului Vacarciuc Serghei care, invocînd

temeiurile prevăzute de art. 452, 453 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011 și remiterea cauzei la rejudecare în instanță de recurs ordinar, în alt complet de judecată, pe motiv că: decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011 a fost întocmită și semnată de către un complet de judecători, care n-a fost constituit conform legii; prin decizia nominalizată, i-a fost încălcat dreptul lui Vacarciuc Serghei la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale; totodată, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 219 din 18 noiembrie 2011, unul din judecătorii completului de judecată, care a judecat cauza lui Vacarciuc Serghei, și anume, d-na Raisa Botezatu, la cererea ei, aceasta a fost eliberată din funcția de judecător, și împuternicirile acesteia au încetat, iar la 16 ianuarie 2012, Vacarciuc Serghei a fost înștiințat despre redactarea deciziei și remiterea acesteia pentru executare, prin ce consideră că judecătorul R. Botezatu nu avea dreptul de a semna decizia după expirarea împuternicirilor, și inculpatului Vacarciuc Serghei, la judecarea cauzei, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în termeni rezonabil.

19. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2012, a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare declarat de avocatul Gheorghe Ulianoschi în interesele inculpatului Vacarciuc Serghei, împotriva deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011, pronunțate în cauza penală în privința lui Vacarciuc Serghei, cu menținerea hotărârii contestate.

Plenul în motivarea soluției date, a indicat că hotărârea judecătorească a unei instanțe ierarhic superioare, la caz, instanței de recurs, prin care se dispune rejudecarea unei cauze penale, nu este o hotărâre irevocabilă, deoarece prin aceasta nu a fost rezolvat fondul cauzei și nu poate fi supusă nici unei căi de atac. În acesta sens, s-a pronunțat și Plenul Curții Supreme de Justiție în pct. 30 din Hotărârea sa nr.9 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, reținând, că decizia instanței de recurs poate fi atacată prin intermediul unei căi extraordinare de atac, dacă sunt întrunite condițiile legii, excepție fiind numai decizia privind dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, care nu este susceptibilă căilor de atac.

Referitor la afirmațiile recurentului precum că hotărârea contestată a fost întocmită și semnată de către un complet de judecători care nu a fost constituit conform legii și că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.219 din 18 noiembrie 2011, judecătorul completului de judecată care a examinat cauza lui Vacarciuc Serghei a fost eliberat din funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, iar împuternicirile ca judecător au încetat și nu era în drept de a semna decizia ca președinte al completului, este una nefondată, acestea nu pot servi drept temei legal de a casa hotărârea contestată, deoarece, din materialele cauzei rezultă, că prin rezoluția Președintelui interimar al Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție, R. Botezatu din 11 mai 2011, în conformitate cu prevederile art.6/1 din Legea privind organizarea judecătorească, s-a dispus repartizarea aleatorie a cauzei penale în privința lui Vacarciuc Serghei pentru examinarea admisibilității în principiu a recursului și desemnat următorului complet de judecată: R. Botezatu - președinte, P. Ursache, I. Diaconu, iar recursurile au fost judecate de completul format conform dispoziției președintelui Curții Supreme de Justiție și semnat de către toți membrii completului de judecată în termenul stabilit de lege.

Însă, faptul că decizia redactată i-a fost expediată lui Vacarciuc Serghei la 16 ianuarie 2012, nici într-un mod nu demonstrează că aceasta a fost semnată de către președintele completului de judecată, R. Botezatu după expirarea împuternicirilor ei ca judecător.

Încălcările de lege comise, în opinia recurentului, menționate în recursul declarat nu afectează în nici un mod legalitatea hotărârii atacate și nu pot fi apreciate drept un viciu fundamental, care ar afecta decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2011.

20. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți, prin decizia din 04 noiembrie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: Vacarciuc Serghei Ion a fost declarat vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. b), 266, 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestor legi i s-a aplicat pedeapsa:

- pe art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – 4 ani închisoare, cu privarea drepturilor de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani;

- pe art. 266 Cod penal - 1 an 6 luni închisoare;

- pe art. 325 alin. (1) Cod penal - 2 ani închisoare și amendă în mărime de 2 000 unități convenționale - 40 000 lei;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, cumul parțial al pedepselor stabilite, a determinat pedeapsă definitivă lui Vacarciuc Serghei - 5 ani închisoare cu amendă de 2 000 unități convenționale - 40 000 lei, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare pentru Vacarciuc Serghei s-a suspendat condiționat, stabilindu-i termen de probă de 2 ani.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței adoptate de către instanța de fond.

Instanța de apel a concluzionat, că instanța nu a dat destulă eficiență prevederilor art.7, 75, 61 Cod penal, a aplicat pedeapsă care nu se coraporta la caracterul și gradul de pericol social al celor săvârșite de către Vacarciuc Srghei. Totodată, la determinarea pedepsei definitive au fost omise pedepsele stabilite pentru fiecare infracțiune în parte, astfel nefiind stabilită pedeapsa complementară. Totodată, instanța nu a ținut cont de faptul, că inculpatul este exponent al structurilor de stat, iar aplicarea pedepsei de bază, privarea de anumite drepturi pe o perioadă atât de scurtă, nu poate avea efectul scontat, nu va putea contribui la atingerea scopului pus de legea penală. De aceea instanța de apel a venit la concluzia despre oportunitatea admiterii apelului procurorului, casării sentinței în latura pedepsei, prin stabilirea unor noi pedepse în limitele sancțiunilor prevăzute de legile respective, la momentul săvârșirii infracțiunilor în cauză.

De rînd cu cele reținute de instanța de fond în concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Vacarciuc Serghei, instanța de apel a dat eficiență prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează, că dacă în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

Astfel, instanța de apel a ținut cont, că în cadrul urmăririi penale au fost întocmite unele acte procedurale cu abateri de la prevederile legii, incomplet a fost întocmită schița de la locul accidentului, s-au evitat efectuarea unor expertize imediat după săvârșirea accidentului, în condițiile rutiere respective, prin ce inculpatul a fost lipsit de posibilitatea de a beneficia de o apărare mai eficientă.

Din aceste considerente, și ținând cont de faptul, că prin modificările intervenite în Codul penal la 25.05.2009 aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu este în dependență de repararea prejudiciului (*modificări de care inculpatul este în drept să beneficieze*), instanța de apel a considerat, că aplicînd către inculpat prin hotărîrea nouă termeni mai mari de închisoare, cît și pedepse complimentare, tot odată reține ca a fi echitabil de a suspenda condiționat pedeapsa de închisoare stabilită, însă pe un termen mai mare.

Instanța de apel ține cont de acele circumstanțe care se indică în rechizitoriu de către procuror - prezența copilului minor în familia inculpatului, căința sinceră în ce privește infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal, ține cont de caracteristica pozitivă a inculpatului, că este fără antecedente penale, cît și de acele care au fost menționate mai sus de către instanța de apel.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel procurorul nu a prezentat date care ar pleda pentru o soluție de izolare a lui Vacarciuc Serghei de societate, adică în vederea stabilirii pedepsei cu închisoare, real. Iar în condițiile cînd de la săvîrșirea infracțiunii a trecut o perioadă însemnată de timp, pe parcursul acestei perioade Vacarciuc Serghei nu a săvîrșit alte abateri de la lege, stabilirea unei pedepse de închisoare,real, nu ar duce la restabilirea echității, la atingerea scopului pus de pedeapsa penală.

21. Împotriva hotărîrii instanței de fond și de apel au contestat cu recursuri:

- avocatul Anatolie Rogut în numele inculpatului Vacarciuc Serghei, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penal, solicitînd casarea hotărîrilor, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată motivînd, că schema accidentului rutier a fost greșit efectuat, nu au fost audiați toți martorii, conform raportului medico-legal – lovitura victimei era din stînga deci ultima traversa strada din dreapta spre stînga, instanța de apel nu a luat în considerație, că învinuirea inculpatului, rechizitoriul, sentința instanței de fond sunt motivate în termeni generali și nu corespund art. 281, 296, 385 Cod de procedură penală, învinuirea este bazată pe presupuneri, potrivit art. 60 Cod penal a expirat termenul de prescripție tragerii la răspundere penală, învinuirea pe art. 325 alin. (1) Cod penal instanța de apel nu s-a referit la probe concrete;

- avocatul Emanoil Ploșniță și inculpatul Vacarciuc Serghei făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 11) Cod de procedură penal, solicitînd casarea hotărîrilor, cu pronunțarea unei noi de achitare motivînd, că a fost ilegal întocmit ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul în privința lui Vacarciuc Serghei, ambele fiind insuficiente și neclar descrise sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintată; instanța de apel a încălcat prevederile art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală; instanța de fond și de apel ilegal l-au condamnat pe Vacarciuc Serghei în baza art. 325 alin. (1) Cod penal din motiv că nu sunt elementele constitutive ale infracțiunii; instanța de fond și de apel contrar prevederilor art. 325 Cod de procedură penală au modificat învinuirea adusă inculpatului - în instanța de fond inculpatul a fost pus sub învinuire pentru darea de bani, iar instanța de apel l-a condamnat pe inculpat pentru oferirea de bani; afirmația instanței de apel precum, că

Ion Ursu deținea o funcție de răspundere era ilegală, declarativă și insuficientă pentru condamnarea inculpatului; datele referitor la darea banilor nu sunt concrete;

- reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc solicitând casarea hotărârilor cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Vacarciuc Serghei sa fie recunoscut vinovat și condamnat conform învinuirii aduse și sa fie admisă acțiunea civilă în volum deplin.

22. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Anatolie Rogut, Emanoil Ploșniță, inculpatul Vacarciuc Serghei și de reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (I) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Aceste prevederi ale legii procesuale au fost respectate întocmai la judecarea apelului și, ca urmare, instanța de apel, corect a casat sentința instanței de fond și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Vacarciuc Serghei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b), 266, 325 alin. (1) Cod penal.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile punctului 22.2. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „ **Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel**”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „ ... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeuriile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

În cadrul examinării cauzei, instanța de fond a dat eficiență prevederilor art.26-27, 93-101, Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele propuse într-un proces contradictoriu, a analizat probele acumulate, dându-le aprecieri prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, deducând faptul coroborării probelor acumulate, just a ajuns la concluzia că probele respective demonstrează vinovăția lui Vacarciuc Serghei pe toate capetele de învinuire formulate de către organele de urmărire penală, just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, a făcut încadrarea acțiunilor în baza legilor respective.

Acestea fiind reținute de către instanța de apel, după cum și ținând cont de indicațiile Curții Supreme de Justiție ce se cuprinde în decizia Curții Supreme de Justiție 31 octombrie 2011, ultima decizie prin care s-a dispus rejudecarea cauzei către instanța de apel, care conform prevederilor art. 436 Cod de procedură penală sunt obligatorii pentru instanțele ierarhic inferioare. Instanța de apel just a concluzionat, că probele administrate de către instanța de fond, cercetate de asemenea și în ședința instanței de apel, în ordinea stabilită, demonstrează vinovăția inculpatului pe toate capetele de învinuire reținute.

Probele acumulate pe cauză nu sunt viciate în măsura care ar pune la îndoială forță lor probantă, în esența lor ele coroborează între ele, indică spre vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor în cauză.

23. Instanța de apel a relatat, că vinovăția lui Vacarciuc Serghei se demonstrează prin declarațiile martorilor V.Coleadov, V.Sîciova, A.Sîciova, N.Cortac, V.Galoi, V.Cojocar, I.Ursu, A.Mihailov, Gh.Carafizi, N.Cortac, V.Midore, pecum și:

- schema accidentului rutier, care reflectă locul impactului ce a avut loc la 14.08.2004 (f.d. 17 vol.I), urmele /brune/ ce au fost stabilite la fața locului /fișa fotografică și pelicula foto (f..d. 19,20, vol. I);

- raportul de examinare medico-legală nr.1444 din care rezultă, că la O.Paziniuc s-au determinat leziuni corporale, care au apărut ca rezultat al lovirii cu părțile prominente a unității de transport în mișcare și aruncarea corpului victimei și alunecarea ulterioară a corpului pe banda de rulare, leziuni corporale, ce au avut ca consecință survenirea decesului pătimatei (f.d. 22-24 vol. I);

- explicațiile martorilor V. Coleadov, N. Cortac, V. Midore din cadrul reconstituirii declarațiilor la fața locului, adică la locul unde s-a produs accidentul, explicații care au fost imprimate cu camera de luat vederi, iar imprimările audio-video au fost anexate la materialele cauzei (anexă la procesul-verbal al ședinței de judecată). Prin acțiunile respective, în conformitate cu prevederile art. 436 Cod de procedură penală, în măsura posibilităților reale s-au îndeplinit indicațiile instanței de recurs.

Colegiul penal remarcă, că instanța de apel a dat o apreciere corectă probelor prezentate și cercetate multilateral și obiectiv, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în accidentul rutier ce s-a produs, că accidentul s-a produs ca urmare a neglijării regulilor de circulație rutieră de către conducătorul vehiculului, a regulilor care au fost indicate în rechizitoriu, reținute de către instanța de fond, respectiv fiind reținute și de către instanța de apel, că se constituie legătura de cauzalitate dintre acțiunile/inacțiunile lui Vacarciuc Serghei în timpul conducerii automobilului, a accidentului produs și a consecințelor ce au survenit în rezultatul impactului produs, după cum se demonstrează și faptul, că Vacarciuc Serghei a părăsit locul accidentului rutier, că a oferit personal bani, unei persoane cu funcție de răspundere în scopul îndeplinirii de către acesta a acțiunilor contrar obligațiilor de serviciu.

Susținerile apărătorilor inculpatului precum că probele acumulate în întregime ar fi defectuoase, nu ar putea fi utilizate pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute.

De menționat, că probele enunțate mai sus sunt în coroborare și cu primele explicații a lui Vacarciuc Serghei. Fiind audiat în cadrul urmăririi penale, în prezența avocatului ales, Vacarciuc Serghei a susținut, *că nu contestă datele primare de constatare a accidentului rutier în care a fost implicat (f.d. 49-53, vol. I).* În explicațiile respective, Vacarciuc Serghei s-a exprimat în felul următor: „... mi s-a părut, că dacă voi face depășire, voi fi pe banda mea de deplasare, considerînd,că pietonii nu pot traversa strada în locul acesta,ieșind la depășire, am simțit o lovitură puternică în partea stingă a automobilului”.

Prin urmare, inițial, cînd toate detaliile evenimentelor erau mai proaspete, inculpatul nu a negat faptul ieșirii sale pe banda de sens opus în vederea depășirii transportului ce era în așteptare, nu a negat faptul că nu s-a asigurat, dacă pe carosabil nu sunt pietoni înainte de a face manevra respectivă.

Totodată este de menționat, că în cadrul explicațiilor respective, partea apărării nu a exprimat dezacordul cu datele primare prezente pe cauză, nu a avut obiecții asupra actelor ce fixau circumstanțele și împrejurările accidentului.

Declarațiile recurenților la faptul, că N.Cortac nu ar fi fixat corect datele de la fața locului, pot fi reținute parțial. Totodată instanța de apel just a menționat, că partea apărării la moment nu a avut obiecții la schița întocmită la fața locului, nu a menționat oportunitatea completării acesteia cu alte date, ori oportunitatea întocmirii unei schițe suplimentare, după cum nu a contestat actul de cercetare la fața locului, respectiv cu anexele la ele, în ordinea stabilită și în termenii stabiliți. Fiind asistat de apărătorul ales, inculpatul nu era lipsit de posibilitatea de a proceda în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală.

De rînd cu acestea, datele inițiale de la fața locului sunt confirmate nu doar de către N.Cortac, și nu doar prin procesul-verbal de la fața locului, cu schița respectivă, ci și prin alte probe obiective ce s-au acumulat.

Astfel, din informația ce se conține în declarațiile martorilor mai sus nominalizați, se desprind clar circumstanțele și împrejurările în care s-a produs impactul, respectiv circumstanțele ce au dus la impact.

În acest sens sunt relevante momentele din declarațiile martorilor, din care rezultă cert, că Vacarciuc Serghei se deplasa cu viteză sporită pe porțiunea de carosabil respectiv, a ieșit la depășire, trecînd pe banda de sens opus mișcării sale, pe o porțiune de drum, unde sunt amplasate opriri ale transportului urban, unde probabilitatea apariției pe carosabil a pietonilor este una sporită, prin urmare și dexteritatea conducătorului urma să fie sporită.

Totodată, declarațiile inculpatului privitor la circumstanțele impactului, prin care acesta susține, că impactul ar fi avut loc ca urmare al încălcării admise din partea victimei prin faptul traversării străzii în locuri neadmise, fiind după consum de alcool, făcînd mișcări indecise, nu pot fi considerate relevante.

Or, conducînd automobilul - mijloc sporit de pericol pentru securitatea persoanei, în localitate, pe porțiunea în care se aflau opriri pentru transport, unde aglomerația transportului la acel moment era mare, Vacarciuc Serghei - care de-altfel era agent rutier, era obligat să urmeze cu strictețe prevederile art. 47 pct. 1) lit. a) al RCR prin care se impune restricții la viteza de deplasare în localitate - nu mai mare de 60 km/h, a art.42 pct. 3) al RCR, prin care se impune că pe drumurile cu circulație dublu sens care are cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinate circulației în sens opus, al art. 45 pct. (1) și (2) ale RCR, care impune că conducătorul de vehicul trebuie să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd cont permanent seama de starea psihologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere, ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; condițiile rutiere; situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, obiectiv se confirmă, că prevederile enunțate au fost neglijate de către Vacarciuc Serghei și anume acestea au dus la accidentarea O.Paziuniuc, la traumarea acesteia, cu finalul letal.

Unele divergențe din declarațiile martorilor, la care face referință inculpatul și avocatul său, nu pot avea relevanță pentru a deduce oportunitatea achitării lui Vacarciuc Serghei. În esența lor, probele enunțate mai sus, indică anume la încălcări

admise din partea acestuia, la faptul, că acesta se mișca cu viteză sporită, că impactul s-a produs pe banda de mișcare în sens opus a lui Vacarciuc Serghei, adică indică la vinovăția lui Vacarciuc Serghei.

Totodată, în cadrul examinării cauzei divergențele esențiale au fost înlăturate.

24. Susținerile părții apărării, precum că urmărirea penală a fost pornită cu încălcarea unui șir de norme procesuale penale nu pot fi reținute. Aceste abateri care s-au produs, nu pot să afecteze întreg procesul de urmărire penală, nu pot să afecteze probele care au fost acumulate în susținerea învinuirii. Pe parcursul întregului proces de urmărire penală, Vacarciuc Serghei a fost asistat de apărător, fiindu-i asigurat dreptul la apărare eficientă, de către apărare nu au fost invocate încălcări la capitolul enunțat în cazurile respective, apărarea nu era lipsită de dreptul și posibilitatea de a proceda în conformitate cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală.

La fel, susținerile părții apărării, că instanța nu a verificat dacă Vacarciuc Serghei ar fi avut posibilitate reală de a evita impactul, nu au relevanță. Unicul remediu de a putea preîntâmpina orice impact este respectarea cerințelor RCR, conformarea conducătorului ce conduce un mijloc sport de pericol la regulile de circulație rutieră, chiar și în condițiile când pietonul traversa strada neregulamentară. Reieșind din realitățile stabilite, alți agenți la trafic au observat persoanele care traversau strada - martorul V.Midore, Cojocar, prin urmare, Vacarciuc Serghei de asemenea urma să vadă acestea, în condiția când ar fi respectat RCR nominalizate în sentință.

Motivele precum că instanța și-ar fi bazat sentința pe probe contradictorii, care demonstrează doar faptul accidentului, dar nu și acțiuni vinovate din partea lui Vacarciuc Serghei, nu pot fi reținute deoarece în cadrul judecării cauzei au fost acumulate date obiective, care demonstrează deplasarea cu viteză mai mare de 60 km/h prin localitate, depășirea unui mijloc de transport, cu ieșire pe banda de sens opus, încălcări care au dus nemijlocit la impact, respectiv și la consecințele letale pentru pătimită în cauză. Nerespectarea cerințelor stipulate în RCR, articolele respective enunțate, au dus la consecințele în cauză, fapt ce demonstrează prezența legăturii de cauzalitate între nerespectarea regulilor, impactul produs, urmările letale pentru victimă.

Faptul, că pe cauză nu s-a efectuat o expertiză tehnică-auto, nu diminuează puterea probantă a acelor probe ce au fost puse la baza sentinței de condamnare. Or, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit, că locul unde s-a produs accidentul, între timp a suferit anumite schimbări în raport cu ziua în care s-a produs impactul.

Apărătorii mai invocă precum, că concluziile instanței pot fi făcute doar în baza concluziilor expertului, fapt pe care Colegiul îl respinge.

Potrivit prevederilor art.93 Cod de procedură penală rezultă, că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile celor bănuiți, învinuiți, inculpați, ale părții vătămate, martorilor; raportul de expertiză; corpurile delictive; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documente; înregistrări audio-video, fotografii; constatările tehnico-științifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigație și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile înregistrările și altele.

Prin urmare, toate probele care au fost enunțate de instanța de apel, nu sunt lipsite de utilitate.

Deși schița întocmită la fața locului conține anumite lacune, însă împrejurările și circumstanțele celor derulate la 14 august 2004 au fost elucidate prin intermediul martorilor, altor izvoare de probă. De aceea, schița respectivă, în concurs cu toate probele ce au fost enunțate mai sus, obiectiv indică la cele întâmplate, reflectă realitatea. Mai mult, tabloul acțiunilor desfășurate, a fost întregit și prin ieșirea la fața locului în cadrul judecării cauzei în apel, unde martorii oculari au reconstituit evenimentele din 14 august 2004.

Faptul, că viteza de mișcare a automobilului nu a fost determinată de expert, nu diminuează forța probantă a declarațiilor martorilor privitor la viteza cu care se deplasa inculpatul. Or, atât martorul V. Cojocaru, cât și V. Midore, sunt șoferi de specialitate, cu un stagiu mare de conducere a mijlocului de transport. În cadrul ședinței de judecată al instanței de apel, martorul V. Midore de mai multe ori a subliniat, că automobilul condus de Vacarciuc Serghei se deplasa cu viteză mare, excesivă, exprimându-se, că la o viteză de 60 km corpul fetei nu putea să sară la 2-3 metri în sus, că dînsul s-a speriat, s-a ferit să nu fie lovit de automobilul ce se mișca în întâmpinare (f.d. 186,187,188,189, vol. I).

Colegiul constată, că nici una din probele enunțate nu au fost dobîndite cu încălcarea legii procedurale, prin urmare, nu pot fi puse la îndoială.

Susținerile părții apărării că în cazul respectiv ar fi avut loc un caz prevăzut de art. 20 Cod penal, adică caz fortuit, de asemenea nu poate fi reținut ca relevant.

Or, dacă de contrapuz faptul, că pătimită în cauză traversa strada într-un loc neadmis, dar tot odată în timp ce transportul din ambele părți staționa în rînduri în așteptarea includerii culorii verzi a semaforului și faptul, că anume în acest timp Vacarciuc Serghei se deplasa cu viteză mai mare de 60 km/h spre semafor, trecînd și pe banda de sens opus pentru a se reîncolona pe banda de mișcare a automobilului său, se poate de conchis, că nu acțiunile pătimatei chiar și fiind în urma utilizării băuturilor alcoolice au dus la impact, ci acțiunile lui Vacarciuc Serghei. Prin urmare, nu poate fi reținut faptul unui caz fortuit, învinuirea acestuia nu poartă caracter abstract. Or, în cazul în care inculpatul ar fi condus cu viteza regulamentară, impactul și consecințele parvenite puteau fi mult mai neînsemnate decît cele în cauză.

Susținerile că Vacarciuc Serghei nu se face vinovat nici pe celelalte capete de învinuire, adică pe art.266 și 325 al.(I) Cod penal, de-așemenea nu pot fi reținute.

Toți martorii audiați în ședințele de judecată univoc au indicat, că după tamponarea O. Pazinuic, automobilul condus de Vacarciuc Serghei a dispărut de la locul accidentului, dînsul nu a coborît, nu a încercat să se informeze care sînt consecințele impactului/ declarațiile martorului V.Midore, V.Cojocaru, V.Galoi, A.Sîciova, V.Sîciova, fiind depistat cam peste 20-30 min de colaboratorii poliției, care-1 căutau la o anumită distanță de la locul accidentului, ducînd conversație despre reparația urgentă a automobilului său, declarațiile martorilor I.Ursu, A.Mihialov, Gh. Carafizi. Astfel, prin declarațiile martorilor respectivi se confirmă vinovăția lui S.Vacarciuc de părăsirea locului accidentului produs de el.

De asemeni se confirmă fapta de corupere activă. Dînsul a oferit bani colaboratorului de poliție I. Ursu, aflat în exercițiul funcției, în vederea nereținerii sale de către acesta. Fapta respectivă se confirmă univoc prin declarațiile lui I. Ursu, carabinierii care-1 însoțeau pe colaboratorul poliției - A. Mihialov și Gh. Carafizi.

Faptul, că nu s-a determinat suma concretă care a propus-o inculpatul, că ulterior nu ar fi fost depistați bani la inculpat, nu au relevanță.

Reieșind din materialele cauzei, oferta de bani din partea lui Vacarciuc Serghei a fost reală (a încercat să pună bani în chipiu, pe capota automobilului, în buzunarul persoanei cu funcții de răspundere), transmiterea nu a avut loc în urma faptului de refuz din partea lui I. Ursu.

Faptul, că la percheziția lui Vacarciuc Serghei nu au fost depistați bani, nu denotă că nu ar fi avut loc pînă la acestea oferta de bani. După cum rezultă din declarațiile martorilor prezenți la aceste acțiuni ale lui Vacarciuc Serghei, la apariția echipajului PR, cel din urmă a luat banii de pe capotă, fapt ce nu exclude că acesta putea să se izbăvească de bani pentru a evita anumite consecințe, ținând cont că inculpatul era exponent al organelor de forță/.Mai mult, banii puteau să rămână și în automobilul inculpatului, care însă nu a fost supus cercetării.

Nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată nu au fost stabilite motive, ce ar fi servit lui I. Ursu, A. Mihailov și Gh. Carafizi de a-1 calomnia pe inculpat, acestea anterior nu l-au cunoscut, nu au avut situații de conflict sau de alt gen cu el.

Recurenții consideră, că de către organele de urmărire penală au fost încălcate prevederile art. 63 alin. (3) Cod de procedură penală, fapt ce în opinia lor duce la nulitatea absolută a actelor procedurale întocmite și efectuate la urmărirea penală după încetarea calității de bănuț a lui Vacarciuc Serghei, respectiv și a probelor dobândite după acestea, însă partea apărării nu a ținut cont de faptul, că încetarea calității de bănuț/de drept/, în legătură cu expirarea termenilor indicați la alin. (2), în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente, nu împiedică punerea persoanei sub învinuire pentru acest fapt, prevederi ce se cuprind în art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală.

Totodată, autorii recursului nu au dat eficiență prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit căruia încălcarea oricărei alte prevederi legale, decît cele prevăzute în alin. (2), atrage nulitatea actului procedural, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procedurale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Aceste prevederi din partea apărării nu au fost respectate.

Din cele expuse se cere concluzia, că argumentele apărătorilor referitor la faptul, că vinovăția inculpatului nu-i demonstrată, sunt lipsite de forță probantă și se combat prin cele relatate mai sus. Argumentele recurentului nu cad sub incidența acelor temeuri prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, de aceea recursurile lor vor fi apreciate ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la cele menționate mai sus, Colegiul penal deduce, că vinovăția lui Vacarciuc Serghei pe toate capetele de învinuire și-au găsit confirmare, probele puse la baza deciziei de condamnare fiind pertinente, concludente, utile, în deplină coroborare. Or, nerecunoașterea vinei sale de către inculpat, nu echivalează cu oportunitatea adoptării unei decizii de achitare, în condițiile cînd pe cauză sunt prezente probele ce indică la vinovăția acestuia pe toate capetele imputate, reținute de instanța de judecată.

25. Referitor la recursul reprezentantului părții vătămate Natalia Paziniuc prin care a solicitat casarea hotărîrilor cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Vacarciuc Serghei sa fie recunoscut vinovat și condamnat nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel a numit pedeapsa celui vinovat ținîndu-se cont de

criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, numindu-i pedeapsă cu respectarea prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal.

Prin urmare nu-i cazul de a afirma, că pedeapsa este numită contrar prevederilor legale. Acesta înseamnă, că reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc n-a motivat suficient necesitatea izolării inculpatului de societate și excluderea aplecării suspendării executării pedepsei.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost menținută sentința judecătorească sect. Rîșcani mun. Chișinău prin care de la Vacarciuc Serghei a fost încasat în folosul părții vătămate prejudiciul moral în suma de 150 000 lei. Cît privește prejudiciul material, reprezentantul părții vătămate nu este privată de dreptul de a-l solicita în ordinea procedurii civile.

Astfel, reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc nu s-a axat pe careva din temeiurile prevăzute pentru recurs din cele prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

26. În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, această instanță a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar recursurile declarate de avocații Anatolie Rogut, Emanoil Ploșniță și inculpatul Vacarciuc Serghei, reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc fiind vădit neîntemeiate și se apreciază ca inadmisibile.

27. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Anatolie Rogut, Emanoil Ploșniță, de inculpatul Vacarciuc Serghei și de reprezentantul părții vătămate Natalia Paziniuc, împotriva sentinței Judecătorești sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2006 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2013 în privința lui *Vacarciuc Serghei Ion*, ca vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 mai 2014, ora 9³⁰.

Președinte	/semnătura/	Ion Guzun
Judecători	/semnătura/	Ion Druță
	/semnătura/	Ion Corolevschi